

мысла и като че готови со що бы било по-
добре за насъ да ни награди. Нашъ неотстъп-
нъ просъбъ къ Богѹ, толко Мѹ е пріятна, кол-
кото та е противна на челоуѣцы-тѣ. Онъ отъ
нашата молитва познава и види, че ные отъ
есе сердце желаеме оныя блага, за кои Мѹ са
молиме, и второ че ные не търпиме да получи-
ме и да се надѣеме за тѣхъ никомѹ дръгомѹ,
освенъ отъ Неговото милосердіе!

И така, братіе Христіане! Когато молитѣ
Богѹ за каквы да било добрыни временны или
вѣчны, то молете Мѹ са неославно. Колко повече
време минава, толко по много Мѹ се молете не-
отстъпно. Ако ли напротивъ Богъ въ мѣсто да
ти дари онова добро за което Го молишъ, Той
ти проважда, несполѹки, то пакъ неотстъпай
отъ Него! Ако видишъ Бога да спѹща ножъ
надъ тебѣ и, ускѣрашъ че, тоа ножъ ще са за-
боде въ сердце ти, и тогава пакъ неотстъпвай
ѿ Него и тогава очаквай просимата си милость.
Кога са гнѣви на нѣкъ челоуѣкъ, то най добро е
да бѣгашъ ѿ него; а кога ни са гнѣви Богъ
то най добро и най надѣжно е да стоишъ
предъ Него. Ящѣ е убѣетма, на него
уповай и пр., казѹва Исакъ-
мопѣвѣцъ. Така уповай, — и не ще са посра-
мишъ! Ако ти Богъ не дава онова що жела-